

inden for EF har man i forbindelse med de tillægsprotokoller til associeringsaftalen, som blev undertegnet i Bruxelles den 23. november 1970, undertegnet en protokol, som forudser, at de tyrkiske arbejdere skal inkorporeres i den frie bevægelse for arbejdstagere i perioden fra det 12. til det 22. år efter associeringsaftalens ikrafttrædelse (1. december 1964). De nærmere enkeltheder vedrørende den gradvise udstrækning i løbet af den 10-årige periode fra 1. december 1976 til 1. december 1986 af det fælles arbejdsmarked til at omfatte Tyrkiet skal træffes af associeringsrådet, hvor samtlige EF-medlemslande plus Tyrkiet er repræsenteret på ministerniveau.

Kommissionen har over for missionen oplyst, at man endnu ikke er begyndt at overveje, hvilke forslag der skal forelægges associeringsrådet. Kommissionen gjorde i denne forbindelse opmærksom på, at de omhandlede tillægsprotokoller endnu ikke er ratificeret. Vedrørende EF-landenes stilling oplyste den pågældende embedsmand, at der i flere medlemslande, særlig Italien, er betydelig interesse for, at de sociale sikkerhedsordninger for vandrende arbejdere snarest muligt udstrækkes til også at omfatte tyrkiske arbejdere. Baggrunden herfor er, at man ønsker, at tyrkiske og italienske arbejdere på arbejdsmarkedet i de øvrige EF-lande skal stå lige med hensyn til de omkostninger, som arbejdsgiverne skal betale med hensyn til sociale sikkerhedsordninger m. v. Som forholdene er i dag, er det billigere for en EF-arbejdsgiver at engagere en tyrkisk arbejder end en arbejder fra fællesmarkedet, og fra italiensk side ønsker man at ændre dette forhold. Hverken fra italiensk eller anden side inden for medlemslandene ønsker man imidlertid fri tilgang af tyrkiske arbejdere på lige fod med arbejdstagere i EF-landene, og det kan betragtes som udelukket, at der før 1986 vil være mulighed for at nå til enighed om at afskaffe en eller anden form for kontrol med antallet af tyrkiske arbejdere inden for EF, hvilket i realiteten vil indebære, at et krav om arbejdstilladelse under en eller anden form vil kunne opretholdes. Det betragtes endvidere som særdeles usandsynligt, at dette løfte om at udstrække det fælles arbejdsmarked til Tyrkiet vil blive indfriet til tiden, særlig hvis de ar-

bejdsmæssige forhold i EF til den tid ikke er bedre, end de er i dag."

Spørgsmål 58:

Kan ministeren oplyse, hvor mange tyrkiske gæstarbejdere der for øjeblikket findes i henholdsvis Danmark og de nuværende medlemslande?

Svar:

Ifølge arbejdsministeriets fremmedarbejderregister, der omfatter udenlandske lønmodtagere i Danmark med arbejdstilladelse i mindre end 4½ år, udgør antallet af tyrkiske statsborgere primo juli 1972 ca. 4.900.

Ifølge oplysning fra fremmedpolitiet udgjorde det samlede antal tyrkiske statsborgere med arbejdstilladelse i Danmark i januar måned 1972 5.841. Antallet af tyrkiske statsborgere med opholdstilladelse uden arbejdstilladelse udgjorde ca. 400 (typisk hustruer til fremmedarbejdere).

I de nuværende EF-lande fordeler de tyrkiske gæstarbejdere sig således:

Belgien (1970):	10.000
Tyskland (1971):	453.145
Frankrig (1970):	4.000
Italien (1970):	155
Luxembourg (1970):	0
Holland (1971):	20.598

Spørgsmål 59:

Kan ministerens svar på spørgsmål nr. 13 (ad F. 157) forstås på den måde, at hvis der ikke foreligger en gensidig aftale, vil der være tale om bristende forudsætninger af en sådan art, at der folkeretligt kan ske en opsigelse?

Svar:

Den i tiltrædelsesakten fastlagte særlige undtagelsesordning for bl. a. Grønland gælder ifølge art. 100 og 101 til udgangen af 1982, og der er i art. 103 fastsat en procedure, efter hvilken EF's Råd til sin tid skal tage stilling til de bestemmelser, der skal gælde efter 1982. Sådanne bestemmelser vil kunne indeholde en forlængelse ud over 1982 af undtagelsesordningen, jfr. sidste afsnit i protokol nr. 21 om fiskerordningen for Norge samt en dansk erklæring vedrørende Færøerne og Grønland, afgivet under medlemskabsforhandlingerne og taget